26/01/2021

Η έννοια του πόνου και η βοήθεια σε παιδιά που ασθενούν

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Μόσχας

Θέματα κατανόησης της έννοιας του πόνου και η βοήθεια σε γονείς βαριά ασθενών παιδιών βρέθηκαν στο επίκεντρο της συζήτησης του Προέδρου του Συνοδικού Τμήματος Κοινωνικής Πρόνοιας και Ευποιίας της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, Επισκόπου Ορέχοβο-Ζούγιεβο κ. Παντελεήμονα με τις αδελφές νοσοκόμες του Κρατικού Νοσοκομείου Παίδων «Άγιος Βλαδίμηρος» της Μόσχας, στις 22 Ιανουαρίου.

Στη συνάντηση συμμετείχαν επίσης ο προϊστάμενος του ναού της Αγίας Τριάδος του Νοσοκομείου Παίδων, π. Βλαδίμηρος, και η **ψυχολόγος** του Συνοδικού Τμήματος **Κοινωνικής Πρόνοιας και Ευποιίας** Έλενα Λουτκόφσκαγια. Οι συμμετέχοντες συζήτησαν, ακόμα, τα ζητήματα επαγγελματικής εξουθένωσης του προσωπικού (ιατρικού και νοσηλευτικού), ενώ αναφέρθηκαν, βασικά, στην κατανόηση της έννοιας της ταλαιπωρίας και του πόνου των ασθενών και την παροχή βοήθειας στους γονείς σοβαρά ασθενών.

Το έργο των νοσοκόμων του νοσοκομείου Παίδων σχετίζεται με το ψυχικό κομμάτι της ζωής των άρρωστων παιδιών και των γονιών τους. Το κλίμα στο ίδιο το νοσοκομειακό τμήμα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από αυτό, όπως σημειώθηκε κατά τη διάρκεια της συνάντησης. Το κύριο θέμα της συνομιλίας ήταν το ζήτημα της κατανόησης της έννοιας του πόνου από τους νοσηλευτές. «***Είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε την έννοια του πόνου, διαφορετικά η καρδιά μπορεί να γίνει σκληρή, κυνική και αδιάφορη για τον πόνο των άλλων ανθρώπων. Όλα αυτά μπορούν να εμποδίσουν την εξυπηρέτηση κα βοήθεια. Η υπερνίκηση της ταλαιπωρίας και του πόνου βοηθά να βρούμε πραγματική χαρά***», δήλωσε ο Επίσκοπος Παντελεήμων, απευθυνόμενος στους συμμετέχοντες στη συνάντηση.

Από την πλευρά της, η κυρία Λουτκόφσκαγια σημείωσε ότι ο κύριος παράγων πρόληψης της εξάντλησης του ιατρικού προσωπικού είναι η ενσυναίσθηση προς τους ασθενείς, η βοήθεια στους γονείς των παιδιών που υποφέρουν καθώς και στα ίδια τα παιδιά, που υποφέρουν. Παραδοσιακά, ορισμένοι νοσηλευτές πιστεύουν ότι πρέπει απαραιτήτως να προστατευθούν από τη θλίψη, ότι εάν πάρουν τη θλίψη μέσα τους, θα καούν. Αλλά το παράδοξο αυτού του ζητήματος είναι ότι μόνο μέσω της ενσυναίσθησης είναι δυνατό να σωθείς και, φυσικά, είναι σημαντικό να μάθεις να το κάνεις σωστά, για να μην πέσεις στη θλίψη μαζί με τους ασθενείς σου», δήλωσε η Έλενα Λούτκοφσκαγια.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, συζητήθηκε ένα άλλο σημαντικό θέμα για το προσωπικό του νοσοκομείου: το θέμα του θανάτου μικρών ηλικιακά ασθενών. «Την θλίψη της απώλειας αντιμετωπίζουν γονείς, συγγενείς, παιδιά και το ίδιο το προσωπικό. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τις νοσοκόμες και νοσοκόμους. Είναι από τους πρώτους που μαθαίνουν για το θάνατο ενός παιδιού και μένουν μόνοι με τους γονείς του, οι οποίοι βιώνουν τη χειρότερη μορφή θλίψης, απώλειας και πένθους.

Δεν μπορούμε να αναιρέσουμε τη θλίψη, αλλά μπορούμε να βοηθήσουμε να ξεπεραστεί. Η εμπειρία της θλίψης είναι ένα δύσκολο έργο της ψυχής, δεν είναι απλώς μια κατάσταση – είναι μια έντονη δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένης της αναζήτησης νοήματος. Η ενσυναίσθηση, η συμπάθεια για τους θλιμμένους είναι αυτό που μας ξεχωρίζει από τα ζώα. Είναι δύσκολο, αλλά μαθαίνεται, αυτή η συμπεριφορά πρέπει να καλλιεργείται από εμάς. Αν μάθουμε να ζούμε έτσι, ο Θεός θα αναπληρώσει τη δύναμή μας», είπε μεταξύ άλλων η Έλενα Λουτκόφσκαγια.